

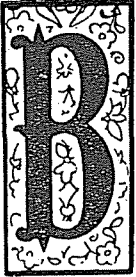
«Fethin 515.ci Yıl dönümü

münasebetiyle»

Fâti'h'in gâyesi

● ÖMER KIRAZOĞLU

Yüksek Mühendis

UNDAN 515 sene evevl, yâni 1453 senesinde, İSTANBUL'u fetheden, genç Türk hâkânı, FATİH SULTAN MEHMED HAN, bu fetihlerden maksadımın ne olduğu sorulduğunda, cevaben:

“İmtisâl-i [câhidü fillâh!] oluptur, niyyetim.
Din-i İslâmın mücerred gayretidir, gayretim!

Fazl-ı Hakk u himmet-i cünd-i Ricâlullah ile,
Ehl-i küfrü serteser kahreylemektir niyyetim!.

Enbiyâ ü Evliyâya istinâdım var, benim;
Lutf-ı Haktandır hemen ümmid-i fethu nusratım.

Mâl u cân ile nola olsam cihanda ictihâd,
Hamdüillâh var gazâyâ sad hezâr râğbetim.

Ey Mehemed! mü'cizat-ı Ahmed-i Muhtâr ile
Ümarım gâlib ola â'dây-ı dine devletim!...”

demmişti.

Bu şâhâne duyuşturlu ki, o muazzam muzafferiyete erişiş sağlamıştır.

Beyitleri birer birer Şerh edelim:

Onun nesli olmakla iftihâr ettiğimiz Ulu hâkân FATİH SULTAN MEHMED HAN diyorki:

“Benim niyyetim, ALLAH'ın”

[ALLAH YOLUNDA CİHAD EDİNİZ!] emrine uymaktır. Ve İslâm dininin verdiği mücerred ve mutlak gayret de benim gayretimdir. Zirâ kırtarıcı din, selâmet dini, akıllı insana gerçek yolu

göstermektedir. Hakkın emrinin, saâdete kavuşmanın, ilmi hayra hizmet ettirmenin, huzura varmanın USÛL'ü ondadır. İnsanlık için aranan içtimâi, hukûki, iktisâdi ve ahlâki düzen onun esaslarıdır.

Ben bu esasları tatbika ve cihâna yaymağa kendimi, hakkın emriyle, vazifeli görüyorum...”

*

“Cenâb'ı HAKK'ın fazlı, keremi, mevcûdatta meknuz kudreti ve kâinatı saran Rahmeti ve ALLAH yoluna kendini adayan recüllerin (mücâhidlerin) himmeti ile, islâmiyetten, yâni hakikatten nasibi olmayan ve ona karşı koyan, küfür ehlini baştan başa kahreylemek niyetindeyim. Zirâ bu küfür ehli, her kötülüğün başı, bozguncu ve sapıklığın tâ kendisidir. İlimi şerre âlet eden, keyfi için Dünya'yı yakıp, yıkan, Nur yerine zulmeti koyan, iktisâdi yem vaadleri ile, insanlığı hayvan sürülerine geviren bunlardır. Namus, şeref ve izzetten âzâde, behimî hislerle âvâre, yığın yığın gürûhun türemelerine bunlar sebep olmaktadır...”

*

“İlmin, felsefenin üstünde, HAKKI, hakikâtı bildiren, âleme nizam veren, yetiştiren, geliştiren RAB BÛL-ÂLEMİN'i tanıtan ve O'nun emirlerini tebliğ eden, Dünya düzeni ve Bakâ hayatı için doğru yolu (SİRÂT-I MÛSTAKİMİ) gösteren HAK elçilerine (ENBİYÂ ya) ve onların yolunda, yetişmiş, ermiş, erenlere (EVLIYÂ ya) dayanmışım.. Onları önder bilmişim. Onların yaptıkları gibi gerçek düzene, mes'ud hayâta insanlığı kavuşturmaya çalışıyorum. Bu uğurda hemen yardım görmekliğim ve FETİH ümidim, HAKK'ın lutfundandır!... Zira bu onun emrettiği bir iştir...”

*

“ALLAH'a hamd olsun! benim HAK yolunda yüzbinlerce gâzâyâ râğbetim, itibârım ve onun emrine inkiyâdım vardır. Buna göre Cihanda mal ve can ile berâber cihad etsem ne olur?: Elbette cihad edeceğim.. İnandığım HAKKI, bildiğim İLMİ Dün-yaya yayacağım ki, beşeriyet huzur bulsun, ben de huzur bulayım!...”

*

“Ey MEHEMMED! ismini taşıdığın ve âlemlere rahmet olarak yaratılan ve yaratılmışların en güzeli bulunan, HAKKın son elçisi, beşeriyetin tek kırtarıcısı, AHMEDİ MUHTÂR'ın, fethi, 900 sene önceden bildiren mü'cizeleriyle, akılları hayrette bırakan örnek usul, gayret ve hizmeti ve RABB'in tevfik ve hidâyeti ile Devletimin, DİN DÛŞMANLARINA gâlib olacağını umarım!...”

*

Koca FATİH'in bu son cümlesinde ki yakarışın neye hasredildiğine dikkat edersek, bütün devirlerde içtimâi ve siyâsi mes'elelerin çözümlerini bulmuş oluru.

Hazret:

“Devletinin, din düşmanlarına gâlib olmasını istiyor...”

*

İşte tuğran, işte Feth'in arması;
 Saçlarında taşır zafer perisi.
 Dokunulmaz ona eller ürperir;
 Bir arslan kudretî titriyor kında,
 Kabzasında gibi sıcaklığı elinin
 Bir ordu heybeti var kılıcında.
 Babanı sevince garkettiğin gün,
 Edirne'de Ezân-ı Muhammediyle
 Boşa vermemişti sana adını
 Seni ve ordunu öven Resûl'ün,
 Her biri bir ırka yetecek kadar
 San'atkâr, bahâdır, âdil sultanlar
 Ancak senin torunların olabilirdi.
 Muhibbî'nin ihtisâmlı adâletinde,
 Sultan Selim Hân'm, o yıldırımların—
 Gözlerini kamaştıran şahlamışında,
 Ve altın ilhamlarında bir bestekârın
 Devâm eden bir cevher vardı senden...
 Farklı değil gemilere emrinde
 Dalga dalga denizlerle karalar;
 Sahralarda yelken açıp uçacak bir gün
 Deryâlara sultan olan torunları var...
 Sınmış gibi dokunduğun herşeye
 Bir başka güzellik, başka bir esen,
 Asırlarca pırl pırl kitablarında
 Gözlerinin nûru mudur şu hârelenen?
 Şimdi kubbe kubbe Boğaz, Marmara,
 En derin gururla burda yükselen,
 —Bu Türk ve müslüman diyarda— türbe'n.
 Allah'a yükselen kubbelerdedir
 Renk renk, nakış nakış duâlarımız;
 Bâzan karanfildir, bâzan lâledir
 Güller çimilerle temiz rûhumuz...
 Atlarının yelesine benzemek için
 Enginlerde hâlâ koşar beyaz dalgalar;
 Denizlere uçuşuna özenir gezer
 Ufuk ufuk, sarhoş gibi hâlâ bulutlar...
 Gizli bir mûsikî olur yayılır
 Her akşam hâtıran tâ ufuklara;
 Önünde Divân'm gibi açılır,
 Her ânda, bir başka renkte Marmara.
 Her bahar, bir sabah gün başka doğar;
 Dallar, büyülenmiş gibi, titreşir;
 Bir derin ürperiş gezer sularda;
 En büyük gününü yaşar bu şehir...
 Her bahar, bir akşam, gün başka batar,
 Sarar ufukları bir sihirli renk,
 —Asırlar ötesi dün kadar yakın:—
 Tekbir seslerinde boğulur erir

Fâtih'e

Sanki son duâsı gene Bizans'ın...
 Bir türkmen atında o genç kasırğa,
 Dolaşır bir ânda bütün sûrları;
 O beyaz nûr, gezer, şehri garkeder
 Huzûra, sükûna ve îtimâda...

Akşam değil, bu, kanad gölgesidir
 inen perde perde Yedi-Tepe'ye.
 Taptâze hâtıran şimdi dolaşır
 Kalbinde her şeyin, denizin, dağın...
 Sanki bıraktığın yerde otağın!

Her bahar, bir sabah gün başka doğar,
 Zafer türküleri gelir enginden,
 Yavaş yavaş ufuklarda açılır
 Bir bahar gecesinin büyük sedefi:
 Feth'in incisidir şimdi yükselen;
 Ne bu doğan her zamanki günümüz,
 Ne serpiyen bildiğimiz yedi renk.

Batan günler kadar güzel ve vakuur,
 Bu zaferin ey bahtiyar şehidi,
 Ulubath'm, bu gün için doğmuşsun.
 Bir ipek yastıktır sana kayalar;
 Dudaklarında tebessüm, şehâdet, huzûr,
 Bulutlarla, rûhun'a sarmaş dolaş
 Başucunda en şerefli sancakların:
 Gittikçe yükselir, gittikçe büyür,
 Baştan başa göğü sarar gibidir;
 Bu manzara gözlerinde ebedileşir...
 Yiğitim, ufuklar ve akşamlar gibi,
 Bir âleme kapandı gözkapakların.
 Başucunda dalgalanan bu sancak,
 Bir büyük paşanın elinde yarın —
 Otranto'da tıpkı böylecesine,
 Şafaklar dolusu dalgalanacak...

Her bahar, bir akşam gün başka batar,
 Hisâr'dan adını okur yıldızlar,
 Sarar ufukları bir büyülü renk;
 Kapında —bir millet gibi her biri—
 Târih'in en büyük cihangîrleri:
 Elllerinde taçlarından bir çelenk,

Doğ. Dr. NİHAD M. ÇETİN